

Sygn. akt IIIK 419/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Joanna Czwojdzńska

przy udziale Moniki Kowalskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu dnia 2.12.2015r.

sprawy S. P. (1)

urodz. (...) w J.

syna T. i H. z domu R.

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 21 grudnia 2013r. w J. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach samochodu marki L. dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2 100 zł na szkodę Fabryki (...) sp. j. z siedzibą w T. oraz pieniądze w kwocie 280 zł na szkodę A. B.,

to jest o czyn z art. 279§1 kk

II. w dniu 15 maja 2014r. w W. woj. (...), po uprzednim wybicciu szyby w drzwiach samochodu marki L. dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia plecak wraz z zawartością atlasu Polski, mapy Czech, atlasu Czech, latarki, kamizelki odblaskowej, linki sprzęgła do samochodu L., ładowarkę do telefonu N., pieczętkę firmowa Fabryki (...) sp.j. o łącznej wartości 250 zł na szkodę D. A.,

to jest o czyn z art. 279§1 kk

I oskarżonego S. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 279§1kk i za czyn ten na podstawie art. 279§1 kk wymierza mu karę roku i 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II oskarżonego S. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 279§1kk i za czyn ten na podstawie art. 279§1 kk wymierza mu karę roku i 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk łączy wymierzone wobec oskarżonego S. P. (1) w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza temuż oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

IV na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego fabryki (...) B. S. Sp. j. z siedzibą w T. kwoty 2.100 złotych(dwa tysiące sto) , na rzecz pokrzywdzonego A. B. kwoty 280 złotych (dwieście osiemdziesiąt), na rzecz pokrzywdzonego D. A. kwoty 250 złotych (dwieście pięćdziesiąt),

V zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania i nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt III K 449/15

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Fabryka (...), której siedziba znajduje się w miejscowości G. , (...)-(...) T., posiada własną flotę samochodów dostawczych marki L., którymi rozwożone są towary zakupione przez klientów. W dniu 21 grudnia 2013r. kierowca Fabryki (...) A. B. pojazdem marki L. nr rej. (...) należącym do wyżej wymienionej fabryki po załadowaniu towaru w siedzibie fabryki około godz. 8.30 - 9.00 udał się do J.. Po dokonaniu kilku rozładunków A. B. około godz. 13.00 pojechał na ulicę (...), gdzie miał dostarczyć zakupione meble. W pojeździe tym znajdował worek z pieniędzmi z utargu, w kwocie 9000 złotych, które tego dnia uprzednio A. B. pobrał w sklepie firmowym przy ul. (...) w J.. Worek z pieniędzmi umieszczony był w sejfie pod siedzeniem kierowcy. W pojeździe tym pomiędzy przednimi siedzeniami umieszczona była także saszetka, w której były faktury i pieniądze firmowe od klientów za dostarczone im tego dnia meble oraz portfel z pieniędzmi A. B.. A. B. po zaparkowaniu pojazdu przy ul. (...), zamknął kabinę kierowcy na klucz i udał się do tyłu pojazdu na kontener skąd wydawał towar klientom. W tym czasie oskarżony S. P. (1) po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach od strony kierowcy dostał się do wnętrza pojazdu i z saszetki umieszczonej pomiędzy siedzeniami zabrał pieniądze firmowe Fabryki (...) kwocie 2100 zł. za dostarczone meble oraz kwotę 280 złotych, które wyciągnął z portfela A. B. znajdującego się w saszetce. W trakcie wydawania towaru A. B. zauważył stojącego w odległości około 100 metrów od pojazdu młodego mężczyznę, który rozmawiał przez telefon i zachowując się nerwowo patrzył w stronę auta. Zachowanie tego mężczyzny wzbudziło podejrzenia u A. B., który był wcześniej kilkakrotnie okradziony z pieniędzy firmowych, wobec czego spojrzał on w kierunku kabiny pojazdu i wówczas zobaczył od lewej strony otwarte drzwi i wystające na zewnątrz kabiny nogi. A. B. natychmiast podbiegł do kabiny, gdzie przebywał oskarżony S. P. (1) i chwycił oskarżonego za kurtkę wyciągając go z kabiny i uderzył go w twarz z otwartej ręki. Wówczas mężczyzna, który rozmawiał wcześniej przez telefon zaczął biec w stronę samochodu. Wtedy A. B. puścił oskarżonego i podbiegł do samochodu wchodząc do kabiny. Nieustalony mężczyzna dobiegł do oskarżonego, po czym obaj zaczęli uciekać między blokami.

Dowód:

zeznania świadka M. B. /k- 7-8/

zeznania świadka A. B./k- 16-17, 30-31, 59-60 217-219/

tablica pogładowa /k- 58/

W dniu 15 maja 2014r. kierowca Fabryki (...) D. A. udał się pojazdem firmowym marki L. nr rej. (...) na ulicę (...) w W. celem zabrania do fabryki uszkodzonej wersalki od klienta. W pojeździe tym znajdowały się pieniądze ze sprzedanego towaru w kwocie około 7 tysięcy złotych, które zostały umieszczone w samochodowym sejfie oraz plecak z rzeczami osobistymi kierowcy. Po zaparkowaniu pojazdu przez budynkiem D. A. , zamknął drzwi pojazdu i o godz. 10.50 udał się do mieszkania klienta. Po opuszczeniu pojazdu przez kierowcę o godz. 10.52 oskarżony S. P. (2) ubrany w jasną kurtkę i jasną czapkę daszkiem, mający w uchu niewielką słuchawkę połączoną z ciemnym przewodem wychodzącym z kieszeni kurtki podszedł do samochodu i usiłował otworzyć zamek drzwi od strony kierowcy używając do tego celu śrubokręta. Kiedy to się nie udało oskarżony przy pomocy śrubokręta wybił szybę w drzwiach pojazdu od strony kierowcy, podniósł bolec zamka do góry i po otwarciu drzwi wszedł do wnętrza pojazdu skąd zabrał plecak należący do D. A. , w którym znajdowały się atlas Polski, mapa i atlas Czech, latarka, kamizelka odblaskowa, linką sprzęgła do samochodu L., ładowarka do telefonu o łącznej wartości 250 złotych oraz pieczętka firmowa Fabryki (...). Zdarzenie

to zostało nagrane na monitoring umieszczony w kabinie kierowcy pojazdu. A. A. po zwiezieniu wersalki o godz. 11.02 stwierdził wybitą szybę w drzwiach od strony kierowcy oraz brak plecaka i zadzwonił do firmy informując o zdarzeniu .

Dowód:

płyta CD zawierająca zapis zdarzenia zarejestrowany na monitoringu umieszczonym w pojeździe /k- 28A/

dokumentacja fotograficzna /k- 4/

zeznania świadka D. A./k- 19-20, 216-217/

protokół odtworzenia zapisu Audio – Video/k- 57/

Nagranie ze zdarzenia z dnia 15 maja 2014r. zostało okazane kierowcy A. B.. A. B. po obejrzeniu tego zapisu rozpoznał, że włamania do jego pojazdu w dniu 21 grudnia 2013r. dokonał ten sam sprawca, który został zarejestrowany na monitoringu umieszczonym w pojeździe D. A..

Dowód:

zeznania świadka A. B./k- 16-17, 30-31, 59-60 217-219/

zeznania świadka D. A./k- 19-20, 216-217/

W dniu 10 czerwca 2014r. pokrzywdzony Fabryka (...) złożyła w Prokuraturze Rejonowej w Wałbrzychu zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

Dowód:

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa /k- 1/

Oskarżony S. P. (1) był dotychczas karany sędownie za przestępstwa podobne .

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 34-36

kopie wyroków wraz z tłumaczeniami /k- 81- 105/

Oskarżony S. P. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani inne zakłócenia czynności psychicznych. W chwili popełnienia zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

opinia biegłych psychiatrów R. B. i K. K./k- 132-133/.

Oskarżony S. P. (1) na całym etapie postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień, przed sądem podał, że jego wytypowanie przez policjantów w J. związane było z jego kryminalną przeszłością i było „ po złości” Podał, że do J. jeździ sporadycznie do mamy , po wyjeździe z J. zamieszkał w Z. . Oskarżony wyjaśnił , że nie pamięta co robił w dniu 21 grudnia 2013r., a w dniu 15 maja 2014r. nie było go w W. . Po okazaniu mu płyty z nagrania z monitoringu oskarżony wskazał, że nie rozpoznaje siebie na filmie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) /k- 51-52, 216, 219/ /

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje :

Sprawstwo i wina oskarżonego S. P. (1) co do popełnienia obu zarzucanych mu czynów nie może budzić żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania świadków A. B., D. A., zapis monitoringu z dnia 15 maja 2014r. wraz z fotografiami oraz zeznania świadka M. B.. Zapis z monitoringu z dnia 15 maja 2014r. w sposób jednoznaczny wskazuje na to, że sprawcą kradzieży z włamaniem jest oskarżony S. P. (2). Sąd dokonując odtworzenia zapisu z nagrania oraz ujawniając fotografie sprawcy pochodzące z tego zapisu nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony, obecny na sali rozpraw i sprawca zarejestrowany na monitoringu z dnia 15 maja 2014r. to ta sama osoba. Jak wynika z zeznań świadka A. B. po obejrzeniu nagrania ze zdarzenia z dnia 15 maja 2014r. rozpoznał on, że sprawcą włamania do pojazdu kierowanego przez D. A. to ta sama osoba, która dokonała kradzieży w włamaniem do jego pojazdu w dniu 21 grudnia 2013r. Świadek rozpoznał także w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego wizerunek oskarżonego okazany mu wśród 4 innych wizerunków mężczyzn a na rozprawie głównej podał, że sprawcą jest obecny na sali rozpraw oskarżony. Zeznania świadków są logiczne, spójne, konsekwentne na całym etapie postępowania i brak jest jakichkolwiek okoliczności, które podważałyby wiarygodność ich relacji. Wyjaśnienia oskarżonego w istocie sprowadzają się do zaprzeczenia oczywistym faktom i sąd potraktował jej wyłącznie jako przyjętą przez oskarżonego linię obrony.

Oskarżony S. P. (1) swoim zachowaniem dwukrotnie wyczerpał znamiona czynu z art. 279§1 kk albowiem w dniu 21 grudnia 2013r. w J., po uprzednim włamaniu zamka w drzwiach samochodu marki L. dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2 100 zł na szkodę Fabryki (...) sp. j. z siedzibą w T. oraz pieniądze w kwocie 280 zł na szkodę A. B., a nadto w dniu 15 maja 2014r. w W., po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach samochodu marki L. dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia plecak wraz z zawartością atlasu Polski, mapy Czech, atlasu Czech, latarki, kamizelki odblaskowej, linki sprzęgła do samochodu L., ładowarkę do telefonu N., pieczętkę firmowa Fabryki (...) sp.j. o łącznej wartości 250 zł na szkodę D. A.. W odniesieniu do czynu popełnionego w dniu 21 grudnia 2013r. oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Powyższe wynika z zeznań świadka A. B., który wskazał na obecność nieustalonego młodego mężczyzny stojącego przy samochodzie i rozmawiającego przez telefon, następnie uciekającego razem z oskarżonym. Świadek A. B. podał nadto, że jest przekonany, że mężczyzna, który rozmawiał przez telefon tego samego dnia był obecny w sklepie (...) przy ul. (...) w J. i widział jak A. B. pobierał utarg i szedł z nim do samochodu. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim a w chwili popełnienia obu czynów należy przypisać mu winę albowiem okoliczności ją wyłączające po stronie oskarżonego nie zachodzą co wynika z pełnej, jasnej opinii biegłych psychiatrów. Wymierzając oskarżonemu S. P. (2) kary za oba czyny sąd jako okoliczności obciążające potraktował znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynów. Okoliczności zarzucanych oskarżonemu czynów jednoznacznie świadczą o tym, że oba czyny były zaplanowane i przygotowane a obecność oskarżonego w tych miejscach i o tym czasie nie była przypadkowa, ale wynikała z uprzednio opracowanego planu i obserwacji pojazdów. Działanie z premedytacją w sposób wyrachowany, w celu uzyskania łatwego szybkiego zysku świadczy o znacznym stopniu winy i społecznej szkodliwości obu czynów. Za okoliczność obciążającą sąd uznał także dotychczasowy sposób życia oskarżonego i jego uprzednią karalność za przestępstwa podobne. Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrzył. Wymierzone wobec oskarżonego kary za oba czyny są adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, uwzględniają cele kary w zakresie prewencji szczególnej oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Mając na względzie okoliczności obciążające orzeczone wobec oskarżonego za oba czyny kary w wymiarze bliskim dolnej granicy ustawowego zagrożenia nie mogą być uznane za surowe a tym bardziej za surowe w stopniu rażącym. Wymierzając karę łączną sąd zastosował zasadę asperacji i przy możliwej rozpiętości kary łącznej od roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzył karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności uznając, iż tak ukształtowana kara łączna będzie sprawiedliwa i zrealizuje cele kary. W tym miejscu wskazać należy, iż „priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji, a „oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. / por. wyrok SA w Rzeszowie

z dnia 14.03.2013r. , sygn. akt II AKA 16/13 . LEX nr 1293710 /. Sąd nie dostrzega w odniesieniu do oskarżonego szczególnych okoliczności, które nakazywałyby zastosowanie zasady absorpcji. Samo podobieństwo popełnionych czynów takiej okoliczności nie stanowi. Zważywszy na znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynów , znaczny stopień demoralizacji oskarżonego , na co wskazuje dotychczasowy sposób jego życia oraz uprzednia karalność i co przejawia się także w sposobie dokonania zarzucanych mu czynów , brak jest podstaw do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Oskarżony nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego w przyszłości, co jest podstawowym warunkiem dla zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Na podstawie art. 46§1 kk wobec wniosku złożonego przez prokuratora orzeczono od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Fabryki (...) kwoty 2100 złotych, pokrzywdzonego A. B. kwoty 280 złotych , D. A. kwoty 250 złotych. O wydatkach orzeczono po myśli art. 627 kpk zaś wobec obciążenia nimi oskarżonego, mając także na względzie priorytetowy charakter obowiązku naprawienia szkody sąd nie wymierzył oskarżonemu opłaty.